The Relationship Between Self-Differentiation and Marital Satisfaction Mediated by Happiness in Married People in Gonabad Country

Vajihe Armanmehr: Ph.D. student in sociology, social development & health promotion research center, Gonabad University of Medical Science, Gonabad, Iran. varmanmehr@gmail.com

Akram Kharazmi: M.A in educational psychology, Kashmar school of medical sciences, Mashhad University of Medical Sciences, Mashhad, Iran. kharazmiak@gmail.com

Farahnaz Bahrami*: M.A Family counseling, department of family counseling, faculty of psychology and educational science, Chamran University, Ahvaz, Iran. bahrami.farah@gmail.com

Seyedehmahla Hejazi: Assistant professor, department of social sciences, Payame Noor University, Tehran, Iran. hejazi.ma@pnu.ac.ir

Abstract

Introduction: Differentiation is a key concept in family systems theory that refers to an individual's ability to separate their intellectual and emotional processes. Spouses with low differentiation often demonstrate lower emotional maturity and have a limited capacity for intimacy and connection, which can lead to decreased relationship satisfaction and happiness. In contrast, in relationships characterized by higher differentiation, spouses are more accepting of each other's differing opinions and experience fewer emotional reactions. This dynamic fosters a deeper intimacy and leads to a happier relationship. The aim of this study was to examine the relationship between self-differentiation and the happiness and marital satisfaction of married individuals in Gonabad.

Methods: The sample size for the study was determined using Cochran's formula, which included six hundred forty participants. Sampling was carried out using a surface sampling method proportional to the volume. A key criterion for participation in the study was that individuals must be married. Data were collected using the Scowron and Friedlander Self-Differentiation Questionnaire, the Oxford Happiness Questionnaire, and the Enrich Marital Satisfaction Scale. Statistical analysis was performed using the Pearson correlation coefficient, path coefficients, and path analysis to evaluate the data.

Results: The results indicated that self-differentiation positively impacts happiness, and in turn, happiness contributes to marital satisfaction. An analysis of the direct relationship between self-differentiation and marital satisfaction revealed that while this relationship is significant, the effect of self-differentiation on marital satisfaction is less pronounced than that of happiness.

Conclusions: Self-differentiation is a crucial predictor of marital satisfaction. These findings will be especially beneficial for therapists who focus on intergenerational transmission processes in marriage.

Keywords

Self-Differentiation, Marital Satisfaction, Happiness

*Corresponding Author

Study Type: Original
Received: 08 Sep 2021
Accepted: 01 Mar 2024

Please cite this article as follows: Armanmehr V, Kharazmi A, Bahrami F, and Hejazi S. The relationship between self-differentiation and marital satisfaction mediated by happiness in married people in Gonabad country. Quarterly Journal of Social Work. 2024; 13 (1); 57-67

[Downloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-25]

ارتباط تمایزیافتگی خود با رضایت زناشویی با میانجیگری شادکامی در بین متاهلین شهرستان گناباد

وجیهه آرمان‌مهر: دانشجوی دکترای جامعه‌شناسی، مرکز تحقیقات توسعه اجتماعی و ارتقاء سلامت، دانشگاه علوم پزشکی گناباد، گناباد، ایران. varmanmehr@gmail.com

اکرم خوارزمی: کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی، دانشکده علوم پزشکی کاشمر، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران. kharazmiak@gmail.com

فرحناز بهرامی*: کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، گروه مشاوره خانواده، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران. bahrami.farah@gmail.com

سیده‌مهلا حجازی: استادیار، گروه علوم اجتماعی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران. hejazi.ma@pnu.ac.ir

واژگان کلیدی

تمایزیافتگی خود، شادکامی، رضایت زناشویی

* نویسنده مسوول

نوع مطالعه: پژوهشی
تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۶/۱۷
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۱۲/۱۱

چکیده

پیشگفتار: تمایزیافتگی مهمترین مفهوم نظریه سیستم‌های خانواده است و بیانگر میزان توانایی فرد در تفکیک فرآیندهای عقلانی و احساسی از یکدیگر است. انتظار می‌رود همسرانی که دارای تمایزیافتگی پایینی هستند، بلوغ عاطفی کمتری را دارا و ظرفیت محدودی برای صمیمیت و یکی شدن و در نتیجه رضایت از رابطه و برخورداری از شادکامی داشته باشند. در مقابل در نظام‌های زناشویی تمایزیافته، همسران، تفاوت عقاید یکدیگر را تحمل و واکنش عاطفی کمتری را تجربه می‌کنند، در نتیجه نقشی صمیمانه‌تر و رابطه‌ای شادتر خواهند داشت. در این پژوهش رابطه بین تمایزیافتگی خود، شادکامی و رضایت زناشویی مورد بررسی قرار گرفت. هدف، تعیین ارتباط تمایزیافتگی خود با شادکامی و رضایت زناشویی متاهلین شهرستان گناباد بود.

روش: جامعه‌آماری این پژوهش توصیفی همبستگی از نوع تحلیل مسیر را کلیه زنان و مردان متاهل شهر گناباد تشکیل داده است. از این جامعه‌آماری اساس فرمول کوکران ششصد و چهل نفر بر اساس روش نمونه‌گیری طبقه‌ای متناسب با حجم جامعه‌آماری انتخاب شدند. مهمترین ملاک ورود به پژوهش تاهل افراد بود. داده‌ها بر اساس پرسشنامه تمایزیافتگی خود اسکورن و فریدلندر، پرسشنامه شادکامی اکسفورد و مقیاس رضایت زناشویی اینریچ جمع‌آوری گردید. تجزیه و تحلیل آماری با استفاده از روش‌های ضریب همبستگی پیرسون، ضریب مسیر و تحلیل مسیر انجام شد.

یافته‌ها: یافته‌ها نشان داد، تمایزیافتگی خود بر شادکامی و شادکامی نیز با رضایت زناشویی مرتبط است بررسی رابطه مستقیم بین تمایزیافتگی خود با رضایت زناشویی نشان داد که هر چند این ارتباط موثر می‌باشد ولی تاثیر مستقیم تمایزیافتگی بر رضایت زناشویی کمتر از شادکامی است.

پی‌آمد: تمایزیافتگی خود یکی از متغیرهای مهم پیشبینی‌کننده رضایت زناشویی است. که به‌طور مستقیم و غیرمستقیم یا با میانجیگری متغیر شادکامی بر رضایت زناشویی اثر مثبت داشته است. بر این مبنا می‌توان از آن در مشاوره‌ها و برنامه‌ریزی‌های آموزشی زوجین استفاده کرد.

نحوه استناد به مقاله

وجیهه آرمان‌مهر، اکرم خوارزمی، فرحناز بهرامی و سیده‌مهلا حجازی. ارتباط تمایزیافتگی خود با رضایت زناشویی با میانجیگری شادکامی در بین متاهلین شهرستان گناباد. فصلنامه مددکاری اجتماعی، ۱۴۰۳؛ ۱۳ (۱): ۶۷-۵۷

[Downloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-25]

خانواده سالم در صورتی تحقق می‌یابد که افراد ازدواج را به‌عنوان صمیمانه‌ترین رابطه بزرگسالی محسوب کنند.[۱] کیفیت روابط زوجین است یکی از مباحث مهم خانواده است. هنگامی که روابط میان این دو رضایت بخش باشد، نوعی آرامش بر خانواده حاکم می‌گردد.[۲] کاکس و کلینگر۲۰۰۲، بیان می‌کنند رضایت زناشویی پیوندی دوستانه همراه با تفاهم و درک یکدیگر و تعاملی منطقی، میان نیازهای مادی و معنوی همسران است. رضایت زناشویی را می‌توان به‌عنوان منبع نظام خانواده یا حتی بخشی از نیروهای تامین‌کننده حیات و احیاکننده خانواده دانست.[۳] کرنی و بردبوری۲۰۲۰، معتقدند که رضایت زناشویی به‌عنوان یکی از مهمترین شاخص‌های تعیین و استحکام عملکرد خانواده است که طی آن زن و شوهر از ازدواج با یکدیگر و با هم بودن احساس شادمانی و رضایت می‌کنند.[٤] در روابط انسانی افرادی وجود دارند که از لحاظ عاطفی بسیار واکنش پذیرند، به‌این معنا که عقاید و باورهای تعریف شده و مشخصی برای خود ندارند، رفتارها و عقاید خود را به‌خاطر کسب رضایت دیگران تغییر می‌دهند، به‌شدت به حمایت دیگران نیازمندند و تمایل دارند از سایرین هم حمایت کنند، قادر به ایجاد مرزها و حریم‌های شخصی سالم در روابطشان با دیگران نیستند و از ترس آشفتگی‌های ناشی از هم‌آمیختگی با دیگران و پیامدهای آن، از برقراری ارتباط صمیمی و نزدیک شدن به سایر افراد گریزانند. گاه احساس می‌کنند که در زندگی قربانی شده‌اند و در مواردی با خانواده‌های خود دچار تعارض می‌شوند و به‌دلیل ناتوانی در حل صحیح این تعارض‌ها ممکن است ارتباطشان را به‌طور کامل با خانواده قطع کنند. مشکل اصلی این افراد فقدان تمایزیافتگی است. به‌نظر بوئن تمایزیافتگی بیانگر میزان توانایی فرد در ایجاد تعادل بین نیروهای عقلی و فرایندهای عاطفی در سطح درون روانی و ایجاد تعادل بین حفظ فردیت همراه با تجربه صمیمیت در سطح بین فردی است.[۵] به‌عبارتی شامل توانایی فرد برای باقی ماندن در ارتباط با دیگری، در عین حفظ «ادراک خود» است. بر این اساس مفهوم تمایزیافتگی زیربنای تمام ارتباطاتی است که انسان‌ها در طول عمرشان با خود، خانواده و سایرین دارند. پاتریک و همکاران۲۰۰۷، معتقدند که تمایزیافتگی یک بخش جدایی ناپذیر از توانایی فرد برای رشد صمیمیت است و به‌نظر می‌رسد سطح تمایزیافتگی با سطح رضایت زناشویی مرتبط باشد. برای مثال همسرانی با سطوح پایین تمایزیافتگی که درهم آمیخته شده‌اند، ممکن است کمتر بتوانند درک کنند که برای بهبود روابطشان چه چیزی از یکدیگر می‌خواهند.[٦] همسو با تمایزیافتگی خود از دیگر متغیرهای موثر بر رضایت زناشویی، شادکامی است. درمانگران حوزه خانواده درمانی بوئن بر این باورند که بیشتراختلالاتی که در کارکرد خانواده وجود دارد از جمله نبود شادکامی و فضای غم و اندوه ناشی از مدیریت ناکارآمد، اضطراب و فقدان تمایزیافتگی در سیستم خانواده است. اشنایتکر و ایمونز۲۰۱۷، بیان می‌کنند که پرداختن به شادکامی افراد یکی از ره‌آوردهای روانشناسی مثبت‌نگر است که موجب رشد فردی و اجتماعی می‌گردد.[۷] شادکامی از عواطف و هیجاناتی است که آدمی تجربه می‌کند و دربرگیرنده احساسات مثبتی چون لذت، آرامش، حس جریان داشتن و شیفتگی در زندگی است و بر تصمیمگیری، افکار و اعمال فرد تاثیر می‌گذارد.[۸] شادکامی چیزی بیش از یک هدف فردی مهم یا حالت‌های خلقی لذت بخش است. پژوهش‌ها نشان می‌دهد، شادکامی با پیامدهای مطلوب زندگی مثل شغل بهتر، روابط اجتماعی بهتر و آسیب‌های روان‌شناختی کمتر رابطه دارد. زوجین شاد با دیدگاهی روشنتر به امور می‌نگرند، برای حل مساله‌های خود فعالانه تلاش می‌کنند و به موقع مشکلات را شناسایی نموده و از دیگران تقاضای کمک می‌کنند.[۹] با شادی زندگی معنا می‌یابد و عواطف منفی مانند ناکامی و ناامیدی و ترس و نگرانی بی‌اثر می‌شود. انسان در پرتو شادی می‌تواند خویش را بسازد و در اجتماع، نقش سازنده خود را در زمینه‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی ایفا کند.[۱۰] از این رو توجه به مساله تمایزیافتگی خود و شادکامی زوجین می‌تواند موجب افزایش میزان رضایتمندی زناشویی و نهایتا بهبود کارایی خانواده شود. هیل۲۰۰۸ در بررسی رابطه تمایزیافتگی و رضایت زناشویی نشان داد تمایزیافتگی به‌طور معنی‌داری با رضایت زناشویی ارتباط دارد و افراد متاهل با تمایزیافتگی بالا، رضایت زناشویی بالاتری را گزارش می‌نمودند. هاوتون۲۰۰٤ در پژوهشی به این نتیجه رسید که افراد تمایز یافته، احساس خود کنترلی و توانایی بیشتری دارند، چون در کنترل عواطف منفی موفقتر و مسوولانه عمل می‌کنند.[۱۱] در پژوهش‌های مختلف رابطه بین تمایزیافتگی و رضایت زناشویی و کیفیت زندگی زناشویی، سازگاری زناشویی، تعارضات زناشویی مطالعه شده است. بیرامی و همکاران،[۱۲] طالبی و غباری بناب،[۱۳] برزگر کهنمویی و همکاران،[۱٤] محمدی و همکاران،[۱۵] امیری مجد و همکاران،[۱٦] عارفی و همکاران،[۱۷] کاظمیان مقدم و

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-25]

همکاران،[٦] یوسفی و عزیزی،[١٨] بهات،[١٩] هیل،[٢٠] گابلمن،[٢١] لیسگا،[٢٢] بیادسی و پلژ[٢٣] و کیم و جونگ[٢٤] در پژوهش‌هایشان به این نتیجه رسیدند که بین رضایت زناشویی و تمایزیافتگی خود رابطه معناداری وجود دارد و تمایزیافتگی خود در سازگاری زوجین نقش موثری ایفا می‌کند. همچنین حیدری و ساعدی[٩] و مارگیلیسچ و همکاران[٢٥] نشان دادند که بین شادکامی و رضایت زناشویی رابطه معناداری وجود دارد.[٢٦] نتایج پژوهش کیفی عوامل موثر بر طلاق خسروان و همکاران در شهرستان گناباد نیز نشان داد در فرآیند ازدواج و طلاق خانواده‌ها نقش قابل توجه‌ای دارند[٢٧] نظر کارشناسان اورژانس اجتماعی گناباد نیز حاکی از آنست که با وجود این‌که به‌نظر می‌رسد افراد و خانوادها به استقلال، اختیار و توانایی تصمیمگیری منطقی بیشتری دست یافته‌اند و قادرند در امور زندگی خود تصمیم بگیرند، استنباط می‌شود چنین امری عملا اتفاق نیفتاده است. این موضوع می‌تواند ناشی از فقدان تمایزیافتگی زوجین باشد. شواهد نشان می‌دهد که تمایزیافتگی متغیر مهمی برای بررسی و مطالعه است. به‌نظر می‌رسد تمایزیافتگی زوجین در تحکیم بنیان خانواده‌ها نقش موثری داشته باشد. با توجه به احساس نیاز به پژوهش‌های بیشتر در این زمینه و این‌که تاکنون مطالعه‌ای به بررسی رابطه‌ی تمایزیافتگی خود با رضایت زناشویی در شهرستان گناباد نپرداخته است.این پژوهش به‌منظور بررسی رابطه این دو متغیر با میانجیگری متغیر شادکامی انجام شد.

روش

پژوهش حاضر، توصیفی و طرح پژوهش همبستگی از نوع تحلیل مسیر است. جامعه‌آماری این پژوهش عبارت از کلیه زنان و مردان متاهل شهر گناباد، که پس از تایید پروپوزال و کسب مجوزهای لازم از مراکز مسوول، ابتدا فهرست افراد متاهل که جمعا سی و یک هزار نفر بودند در هر مرکز بهداشتی درمانی استخراج گردید، سپس متناسب با جمعیت افراد متاهل در سه مرکز بهداشتی درمانی و با لحاظ کردن نسبت جنسی یک به یک نمونه مورد مطالعه به‌صورت تصادفی ساده انتخاب شدند. به‌منظور وحدت رویه در امر پرسشگری، جلسه توجیهی برای پرسشگران برگزار شد. به‌منظور تکمیل پرسشنامه، از افراد انتخاب شده دعوت به‌عمل آمد تا در مرکز بهداشتی درمانی حضور یابند. در صورتی که به هر دلیلی امکان حضور آنان در مراکز بهداشتی درمانی میسر نبود، تیم پرسشگری به محل کار یا منزل آنان مراجعه می‌کرد. پرسشنامه‌های تکمیل شده هر روز توسط مسوول تیم پرسشگری گردآوری و مورد بررسی قرار می‌گرفت. سپس پرسشنامه‌های بررسی شده جهت انجام فرآیند تجزیه و تحلیل داده هامورد استفاده قرار می‌گرفت. براساس مطالعات قبلی و با استفاده از فرمول تعیین حجم نمونه مورد نیاز ششصد و شصت نفر محاسبه گردید که به‌منظور کنترل مشکلات احتمالی در فرآیند اجرای مطالعه، حجم نمونه در این مطالعه به هفتصد و پنجاه نفر افزایش یافت. روش نمونه‌گیری به‌صورت طبقه‌ای متناسب با حجم بود. به این صورت که متناسب با حجم جمعیت تحت پوشش هر مرکز بهداشتی درمانی شهری شهر گناباد تعداد مورد نیاز انتخاب می‌شدند.

سنجه‌های ورود و خروج

ورود: تاهل، سکونت در شهر گناباد، نداشتن بیماری روانی شناخته شده، تمایل به شرکت در مطالعه. **خروج:** تکمیل نکردن بیش ازبیست و پنج درصد پرسش‌های پرسشنامه.

ابزارهای پژوهش

پرسشنامه تمایزیافتگی خود (DSI-2): اسکورن و فریدلند۱۹۹۸ بر اساس نظریه بوئن اقدام به ساخت پرسشنامه تمایزیافتگی خود کردند. در مطالعات تجربی بعدی به‌منظور بهبود ویژگی‌های روانسنجی این پرسشنامه اسکورن و اسمیت۲۰۰۳ این ابزار را مورد تجدید نظر قرار دادند و پس از آن دریک۲۰۱۱ در رساله دکتری خود به‌منظور کارآمدتر کردن پرسشنامه تمایزیافتگی تعداد گویه‌های آن را از چهل و شش به بیست گویه کاهش داد و توانست نود و نه درصد از همسانی درونی نسخه کامل پرسشنامه را تنها با چهل و سه درصد از گویه‌های آن حفظ کند وی همچنین پایایی بازآزمایی را بین صفر ممیز هفتاد و دو صدم تا صفر ممیز هشتاد و پنج صدم گزارش می‌کند.[٢٨] فخاری و لطیفیان در پژوهشی با هدف ترجمه و تعیین روایی و پایایی فرم کوتاه پرسشنامه تمایزیافتگی در جامعه ایرانی این پرسشنامه را مورد ارزیابی قرار دادند و ضمن تایید پایایی و روایی آن، ضریب آلفای کرونباخ صفر ممیز هفتاد و شش صدم را برای آن گزارش کردند.[٢٩]

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-25]

این پرسشنامه شامل چهل و شش سوال است که به‌صورت طیف شش گزینه‌ای ازنمره شش برای پاسخ کاملا درست تا نمره یک برای کاملا نادرست نمره‌گذاری شده است و دارای چهار خرده مقیاس شامل واکنش عاطفی دارای یازده گویه، وضعیت خود با یازده گویه، برش عاطفی با دوازده گویه، امتزاج با دیگران با نه گویه می‌باشد. تمام گویه‌های برش عاطفی به‌صورت معکوس نمره‌گذاری می‌شوند. یعنی هر چه میزان برش عاطفی کمتر باشد، تفکیک خود بالاتر است. مقیاس امتزاج نیز به‌صورت معکوس نمره‌گذاری و تفسیر می‌شود. یعنی سطح امتزاج پایین، نشانگر تفکیک بالاتر است. یوسفی و همکاران، ضریب آلفای کرونباخ برای عامل‌های مذکور را به‌ترتیب صفر ممیز هشتاد و یک صدم، صفر ممیز هشتاد و نه صدم، صفر ممیز نود و یک صدم و صفر ممیز هشتاد و شش صدم‌به‌دست آوردند.[۳۰]

پرسشنامه رضایت زناشویی اینریچ EMSI: فرم اصلی این پرسشنامه از یکصد و پانزده سوال که دوازده خرده مقیاس دارد تشکیل شده است. السون و همکاران فرم کوتاه چهل و هفت سوالی آن را با نه خرده مقیاس شامل موضوعات شخصیتی، ارتباط زناشویی، حل تعارض، مدیریت مالی، فعالیت‌های مربوط به اوقات فراغت، روابط جنسی، ازدواج و فرزندان، اقوام و دوستان و جهتگیری مذهبی تهیه کردند.[۳۱] این مقیاس دارای چهل و هفت عبارت است که آزمودنی میزان توافق خود با هر یک از عبارات را در مقیاس لیکرت پنج بخشی کاملا مخالفم، مخالفم، نظری ندارم، موافقم، کاملا موافقم که از یک تا پنج کدگذاری شده‌اند، مشخص می‌نماید. جمع نمرات فرد در هر یک از سوالات، میزان رضایت زناشویی او را نشان می‌دهد. به‌عبارت دیگر در این سوالات به‌عبارت کاملا موافقم نمره یک و به‌عبارت کاملا مخالفم نمره پنج تعلق می‌گیرد. اعتبار فرم کوتاه این پرسشنامه استفاده از روش آلفای کرونباخ برابر با صفر ممیز نود و دو صدم محاسبه گردید و روایی تفکیکی صفر ممیز هشتاد و پنج صدم تا صفر ممیز نود و پنج صدم به‌دست آمد.[۳۲] این مقیاس در ایران در پژوهش‌های متعددی به‌کار رفته است که اعتبار آن با استفاده از آلفای کرونباخ و آزمون-آزمون مجدد برابر صفر ممیز چهل و یک صدم تا صفر ممیز نود و چهار صدم گزارش شده است.[۳۳] به‌منظور ارزیابی روایی آزمون، ضریب همبستگی پیرسون به‌روش بازآزمایی با فاصله یک هفته محاسبه شد که برای زنان نود و چهار درصد و برای مردان نود و سه درصد و برای کل زنان و مردان نود و چهار درصد به‌دست آمد. این پرسشنامه دارای ضریب همبستگی بین چهل و یک تا شصت درصد با مقیاس‌های مختلف پرسشنامه رضایت خانوادگی است که نشان دهنده اعتبار سازه قابل قبول آن است.[۱۷]

پرسشنامه شادکامی OHI: این ابزار توسط ارجیل و لو طراحی شده است و شامل بیست و نه عبارت چهار گزینه‌ای است که نمره‌گذاری گزینه‌های هر عبارت به‌ترتیب، الف برابر صفر، ب برابر یک، جیم برابر دو، دال برابر سه است. به‌این ترتیب بالاترین نمره‌ای که آزمودنی می‌تواند در این مقیاس کسب کند هشتاد و هفت است که بیانگر بالاترین شادکامی، بوده و پایینترین نمره، صفر است که موید ناراضی بودن فرد از زندگی و افسردگی اوست. ارجیل و لو، پایایی پرسشنامه را به کمک ضریب آلفای کرونباخ صفر ممیز نود صدم و پایایی بازآزمایی آن را طی هفت هفته صفر ممیز هفتاد و هشت صدم گزارش کرده‌اند. روایی همزمان این پرسشنامه، با استفاده از ارزیابی دوستان فرد درباره او، صفر ممیز چهل و سه صدم محاسبه شد.[۳۴] فرم اصلی این مقیاس تک مقیاسی است، اما در پژوهش علی پور و آگاه هریس، پنج مقیاس به‌دست آمد که عبارتند از: رضایت از زندگی، حرمت خود، بهزیستی فاعلی، رضایت خاطر، خلق مثبت.[۳۵] فولاد چنگ و حسن نیا، روایی پرسشنامه شادکامی آکسفورد، با استفاده از یک نمونه چهل نفری از دانشجویان کارشناسی دانشگاه‌های تهران در سال تحصیلی ۱۳۹۲-۱۳۹۱، و روش تحلیل عامل تاییدی، از طریق تحلیل ساختارهای گشتاوری AMOS21، روی ماده‌های این مقیاس انجام شد. در اجرای تحلیل عاملی تاییدی این پرسشنامه، همه بارهای عاملی در سطح صفر ممیز یک ده هزارم معنا دارا بودند. در رابطه با رضایت از زندگی، حرمت خود، بهزیستی فاعلی، رضایت خاطر و خلق مثبت، به‌ترتیب بیشترین بارعاملی مربوط به ماده پنج برابر با صفر ممیز هفتاد و سه صدم، چهار برابر با صفر ممیز شصت و دو صدم، نوزده برابر با صفر ممیز شصت و هفت صدم، هفت برابر با صفر ممیز پنجاه و دو صدم و بیست و دو برابر با صفر ممیز پنجاه و دو صدم و کمترین بارعاملی برای هرکدام از زیر مقیاس‌های فوق به‌ترتیب مربوط به ماده دو برابر با صفر ممیز پنجاه و چهار صدم، بیست و یک برابر با صفر

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-25]

ممیز چهل و شش صدم، دوازده برابر با صفر ممیز سی و شش صدم، بیست و سه برابر با صفر ممیز چهل و چهار صدم و بیست و هشت برابر با صفر ممیز چهل و سه صدم بود. شاخص‌های نیکویی برازش مدل، شامل مجذور کای، مجذور کای به درجه آزادی، شاخص‌های CFI، IFI، RMSEA برای الگو به‌ترتیب پانصد و هفتاد و شش ممیز پانصد و نود و پنج هزارم، یک ممیز نود و نه صدم، صفر ممیز هشتاد و نه صدم، صفر ممیز هشتاد و هشت صدم و صفر ممیز پنج صدم بود، که نشان از برازش مطلوب مدل با داده‌ها بود.[۳۵]

یافته‌ها

جدول(۳) نتایج حاصل از بررسی فرضیه‌ها با آزمون همبستگی پیرسون

فرضیه	فرضیات تحقیق	مقدار ضریب همبستگی	حجم نمونه	میزان خطا (۰/۰۵)	نتیجه
۱	بین سطح تمایز یافتگی خود با شادکامی متاهلین شهر گناباد رابطه معنادار وجود دارد.	۰/۷۹	۶۴۵	۰/۰۰۰	تایید فرضیه
۲	بین میزان شادکامی و سطح رضایت از زناشویی متاهلین شهر گناباد رابطه معنادار وجود دارد.	۰/۴۵۵	۶۴۵	۰/۰۰۰	تایید فرضیه
۳	بین سطح تمایز یافتگی خود و سطح رضایت زناشویی متاهلین شهر گناباد رابطه معنادار وجود دارد.	۰/۴۵۰	۶۴۵	۰/۰۰۰	تایید فرضیه

جدول(۲) شاخص‌های توصیفی

رضایت زناشویی		شادکامی		تمایزیافتگی خود	
میانگین	۵۰/۲۲	میانگین	۵۰/۳۹۰	میانگین	۶۹/۳۷
میانه	۵۱/۰۰	میانه	۵۰/۰۰	میانه	۶۹/۰۰
مد	۵۱/۰۰	مد	۴۹/۰۰	مد	۶۶/۰۰
انحراف استاندارد	۹/۶۹	انحراف استاندارد	۱۴/۴۷	انحراف استاندارد	۱۲/۸۲

جدول(٤) آنالیز و واریانس

آماره	جمع مربعات	درجه آزادی	میانگین مربعات	مقدار F	میزان خطا (۰/۰۵)
رگرسیون	۱۲/۳۱۸	۲	۶/۱۵۹	۴۷/۰۶۴	۰/۰۰۰
مانده	۴۸/۵۵۳	۳۷۱	۰/۱۳۱	-	-
کل	۶۰/۸۷۱	۳۷۳	-	-	-

جدول(۱) توصیف فراوانی پاسخگویان بر اساس سوالات جمعیت‌شناختی

متغیر		فراوانی	درصد
جنس	زن	۳۲۵	۵۰/۸
	مرد	۳۱۵	۴۹/۲
تعداد فرزندان	۰	۵۸	۹/۱
	۱ یا ۲	۳۶۸	۵۷/۶
	۲<	۲۱۳	۳۳/۳
وضعیت اشتغال	شاغل	۳۱۷	۵۴/۹
	بیکار	۲۶۰	۴۵/۱
تحصیلات	<دیپلم	۲۰۷	۳۲/۲
	دیپلم	۲۲۲	۳۴/۶
	کارشناسی و+	۲۱۳	۳۳/۲

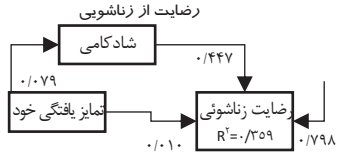
توصیف فراوانی شرکت‌کنندگان در جدول شماره یک آمده است. در جدول شماره دو داده‌های مربوط به ششصد و چهل نفر از متاهلین ساکن شهر گناباد مورد بررسی قرار گرفت که بر اساس یافته‌ها میانگین رضایت زناشویی، میانگین شادکامی و میانگین تمایزیافتگی به همراه انحراف استاندارد بیان گردید. جدول شماره سه نشان می‌دهد احتمالا بین سطح تمایزیافتگی خود با شادکامی متاهلین شهر گناباد رابطه معنادار وجود دارد. برای حصول اطمینان از آزمون ضریب همبستگی پیرسون استفاده شد که نتایج به‌دست آمده در سطح صفر حاکی از وجود رابطه معنی‌دار بین دو متغیر مورد بحث می‌باشد. رابطه این دو متغیر مثبت و همسو است و شدت این رابطه بالا است زیرا مقدار ضریب همبستگی بالاتر از صفر ممیز هفتاد صدم است. در بررسی فرضیه دوم نتایج آزمون همبستگی نشان داد بین میزان شادکامی و سطح رضایت از زناشویی متاهلین شهر گناباد رابطه معنادار وجود دارد. نتایج به‌دست آمده در سطح صفر حاکی از وجود رابطه معنی‌دار بین دو متغیر مورد بحث می‌باشد. رابطه این دو متغیر مثبت و همسو است و شدت این رابطه متوسط است زیرا مقدار ضریب همبستگی بین صفر ممیز سه دهم تا صفر ممیز شش دهم است. فرضیه سوم نیز نتایج نشان داد بین سطح تمایزیافتگی خود و سطح رضایت زناشویی متاهلین شهر گناباد رابطه معنادار وجود دارد. نتایج به‌دست آمده در سطح صفر حاکی از وجود رابطه معنی‌دار بین دو متغیر مورد بحث می‌باشد. رابطه این دو متغیر مثبت و همسو است و شدت این رابطه متوسط است زیرا مقدار ضریب همبستگی بین صفر ممیز سه دهم تا صفر ممیز شش دهم است. بر اساس جدول شماره چهار، می‌توان ملاحظه کرد که مدل رگرسیون در مجموع از نظر آماری معنادار می‌باشد. بنابراین مدل منتج شده به خوبی رضایت زناشویی را به‌عنوان متغیر وابسته، توصیف می‌کند. برای مشخص کردن اهمیت هر یک از متغیرها و نقش آن‌ها در مدل رگرسیونی پرداختن به ضرایب استاندارد مورد توجه است از آن‌جا که شادکامی ضریب استاندارد بیشتری دارد، نقش موثرتری در پیش‌بینی متغیر وابسته یا رضایت زناشویی خواهد شد. البته حساسیت مدل مربوط به متغیرهایی است که ضرایب بزرگتری دارند ولی نقش و اهمیت هر یک از متغیرها بدون در نظر گرفتن واحد اندازه‌گیری توسط ضرایب استاندارد تعیین می‌شود.

جدول(۵) ضرایب تاثیر استاندارد شده و غیر استاندارد در رگرسیون چندگانه

مراحل رگرسیون	* ضریب تاثیر	* خطای استاندارد	** ضریب تاثیر	t	میزان خطا (۰/۰۵)
مقدار ثابت	۲/۶۰۶	۰/۱۱۵	-	۲۲/۵۹۴	۰/۰۰۰
شادکامی	۰/۳۶۳	۰/۰۳۰۹	۰/۴۴۷	۹/۳۳۱	۰/۰۰۰
تمایز یافتگی خود	۰/۰۰۶	۰/۰۰۲۸	۰/۰۱۰	۰/۲۰۳	۰/۰۳۹

* ضرایب استاندارد نشده ** ضرایب استاندارد شده

نمودار(۱) مدل تحلیل مسیر شادکامی و تمایز یافتگی خود بر رضایت از زناشویی

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-25]

از طرفی آزمون فرض ضرایب t نشـان داد که آماری معنی‌دار بوده و باید در مدل لحاظ شوند.
متغیر شـادکامی و تمایزیافتگی خود از لحاظ

پی‌آمد

این مطالعه با هدف بررسـی رابطه بین تمایزیافتگی خود و شـادکامی با رضایت زناشویی متاهلین ساکن شهر گناباد انجام گردید. نتایج نشـان داد تمایزیافتگی خود یکی از متغیرهای مهم پیشـبینی‌کننده رضایت زناشویی و شادکامی متاهلین نمونه مورد بررسـی اسـت. بر اساس نتایج به‌دسـت آمده در این پژوهش، میانگین رضایت زناشویی در میان متاهلین شهر گناباد، برابر با پنجاه ممیز بیسـت و دو صدم می‌باشـد. در این رابطه، پژوهش خادمی و عابدی در میان مراجعه‌کنندگان به کلینک بالینی در شهر کرج میانگین رضایت زناشویی زوجین را برابر با هفتاد ممیز سیزده صدم نشان داد.[۲۸] پژوهش دیگری نیز در میان زنان مراجعه کننده به امور بانوان شهرستان فارسان نشان داد که میانگین رضایت زناشویی این زنان، شصت و سه ممیز پنجاه و چهار صدم است.[۳۲] در پژوهش فاریابی و محمودآبادی، میزان رضایت زناشویی زوجین شهر یزد به‌طور جداگانه در میان مردان و زنان گزارش شده است به‌طوری که میانگین رضایت زناشویی زنان هشتاد و شش ممیز سی و پنج صدم و مردان نود و یک ممیز سی و هفت صدم می‌باشد.[۳۳] بررسی پژوهش‌های مختلف در رابطه با میزان رضایت زناشویی نشان می‌دهد که این میزان در جامعه مورد مطالعه در حد متوسط بوده و نسبت به مطالعاتی که به آن‌ها اشاره شد کمتر می‌باشد. با توجه به این‌که مطالعات نامبرده در شهرهای مراکز استان که شهرهای بزرگتری هستند انجام یافته، شاید دلیل این تفاوت را بتوان به آگاهی بیشتر متاهلین این شهرها نسبت به ازدواج و انتخاب همسر و یا آزادی عمل بیشترشان در ادامه یا ختم زندگی مشترک در صورت داشتن رضایت پایین، نسبت داد. این فرض‌ها نیازمند انجام مطالعات دقیقتری است.

براساس نتایج این پژوهش میانگین تمایزیافتگی خود شصت و نه ممیز سی و هفت صدم بوده است. در مطالعه فخاری و همکاران این میزان هفتاد و سه درصد بوده است.[۲۹] در یک پژوهش دیگر میانگین تمایزیافتگی خود یکصد و هفتاد گزارش شـده اسـت.[۱۲] با توجه به این‌که در پژوهش حاضر و پژوهش لطیفیان از فرم کوتاه بیست سـوالی پرسشنامه تمایزیافتگی خود اسـتفاده شده و در پژوهش دیگر از نسـخه کامل چهل و سه سوالی، این تفاوت را می‌توان ناشی از این مساله دانست. می‌توان چنین اسـتنباط کرد که نمره تمایزیافتگی خود در همه این پژوهش‌ها تفاوت چندانی نداشـته و در حد متوسط بوده اسـت. براساس نتایج رگرسـیون، تمایزیافتگی خود به‌عنوان تنها متغیر فردی-خانوادگی است که با رضایت زناشویی رابطه معنادار داشـته است. بسـیاری از پژوهش‌های پیشین با این یافته همسو است. پژوهش گلد[۳۶] در مورد تاثیر متمایزسازی بر رضایت زناشـویی نشـان داد که یک رابطه منفی و قوی بین تمایز بالا و تعارض زناشـویی در زوجین وجود دارد. به‌عبارت دیگر هرچه تمایریافتگی بالاتر باشـد تعارض زناشویی پایینتر است. بررسـی دیگری در۲۰۰۸ نشان داد که بین تمایزیافتگی بـالا و رضایت زناشـویی زوجین در مراحل مختلف زندگـی رابطه وجود دارد.[۳۷] در نمونه‌ای متشـکل از آمریکایی‌های هندی و آسـیایی تبار به بررسـی رابطه تمایز خود و خرده مقیاس‌های آن با سازگاری زناشویی پرداخته شده است. نتایج این تحقیق نشان داد رابطه مثبت و معناداری بین متغیرهای مورد بررسی وجود دارد.[۱۹] بر اساس پژوهشی در سال۲۰۱۲ با هدف بررسی تاثیر منبع کنترل و تمایز خود بر رضایت زناشویی، دریافت که رابطه مستقیمی میان منبع کنترل و تمایز خود با روابط رضایت‌بخش زناشویی در زوجین وجود دارد.[۲۱]. اسکورن و دندی معتقد بودند زوجینی که کمتر واکنشی هستند و سطح تمایز آن‌ها بالاست در روابط خود با دیگران حالت من خود را حفظ می‌کنند و خشنودی زناشویی بیشتری را تجربه می‌کنند. در حالی که افراد با تمایزیافتگی پایین اسـترس و فشـار زناشـویی بیشـتری را تجربه می‌کنند.[۳۸] براساس شواهد زوج‌هایی که سـطح تمایزیافتگی پایینی دارند در برخورد با مسـاله‌های و مشـکلات زندگی توانایی تصمیمگیری عقلانی کمتری داشـته و از طرفی این زوج‌ها به‌دلیل وابستگی به سیستم خانواده اصلی و تداخل میان این سیستم و زندگی زناشویی دچار مشـکلاتی می‌شـوند که این خود باعث افزایش درگیری‌ها و مشـکلات و در نهایت نارضایتی زناشویی می‌گردد.[٦] مطالعات داخلی نیز به نتیجه مشـابهی دسـت یافته‌اند. یافته‌های بیرامی و همکاران،[۱۲] طالبـی و غباری بناب،[۱۳] برزگر کهنمویی و همکاران،[١٤] محمـدی و همکاران،[۱۵] امیری مجد و همکاران،[١٦] عارفی و همکاران،[۱۷] کاظمیان مقدم و همکاران،[٦] یوسـفی و عزیزی،[۱۸] همایی و دشت بزرگی،[۱۱] بهات،[۱۹] هیل،[۲۰] گابلمن،[۲۱] لیسگا،[۲۲] بیادسی و

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-25]

پلژ[۲۳] و کیم و جونگ[۲٤] نشانگر رابطه معنادار بین رضایت زناشویی و تمایزیافتگی و نقش اثرگذار تمایزیافتگی در سازگاری زوجین بود که حکایت از همخوانی بین نتایج این تحقیق و مطالعات ذکر شده دارد.

نتایج پژوهش حاضر نشان داد تمایزیافتگی خود یکی از متغیرهای مهم پیشبینیکننده رضایت زناشویی و شادکامی متاهلین نمونه مورد بررسی است و تاثیر متغیر تمایزیافتگی خود برابر صفر ممیز ده هزارم میباشد. بنابراین بر اساس مدل، بیشترین میزان اثر مربوط به متغیر شادکامی میباشد. بهطوری که به ازای هر واحد افزایش شادکامی شاهد صفر ممیز چهارصد و چهل و هفت هزارم واحد افزایش در میزان رضایت از زناشویی هستیم. تمایزیافتگی خود میتواند از طریق تاثیرگذاری بر شادکامی بر رضایت زناشویی اثر بگذارد، بهطوری که وجود شادکامی بهعنوان مولفه هیجانی مثبت میتواند منجر به رضایت زناشویی در بین متاهلین شود. از آنجایی که شادکامی بهعنوان قضاوت کلی درباره زندگی در دو جنبه تجربه هیجانهای مثبت، و ارزیابی مثبت میتواند تسهیلگر رضایت زناشویی باشد. بنابراین در رابطه تمایزیافتگی خود و رضایت زناشویی، تجربه شادکامی بهعنوان میانجی عمل میکند. نتایج پژوهشهای مشابه نیز نشان داد بین شادکامی و رضایت زناشویی رابطه معناداری وجود دارد.[۱٦] از جمله حیدری و ساعدی[۹] و مارگیلیسچ و همکاران.[۲۵] پژوهش اسکورن نشان داد افرادی که تمایزیافتگی آنها بالا باشد، در طول زمان مشکلات روانی و تعارضات بین فردی کمتر و شادکامی بیشتری نسبت به افراد دارای تمایزیافتگی پایین دارند.[۳۹] بهطور کلی پژوهشهایی که در مورد سلامت روانی و سطح خودتمایزی صورت گرفته، نشان دادند که افرادی که دارای سطح خود تمایزی بالا هستند، نشانگان بیماری روانی و مشکلات روانشناختی کمتر از خود نشان میدهند.[٤۰و٤۱] از سوی دیگر بهنظر میرسد شادکامی موجب میشود افراد شاد مشکلات زندگی زناشویی را با اعتمادبهنفس بالا حل کنند و نسبت به یکدیگر نگرش مثبتی داشته باشند و با تمرکز بر نقاط قوت یکدیگر و نادیده گرفتن نقاط ضعف رابطه، توانایی سازگاری آنان افزایش یافته و رضایت بیشتری را تجربه میکنند. در مقابل افراد ناشاد تعاملات استرسزایی را با همسران شان دارند. این تعاملهای استرسزا به نوبه خود موجب کاهش شادی بیشتر میشود. بهعنوان مثال یک فرد دارای شادکامی پایین ممکن است با ایجاد تنش در روابط زناشویی و بحثهایی با همسرش از زندگی زناشویی کناره‌گیری کند. به تدریج این تنش ممکن است به نابودی بیشتر شادکامی فرد منتهی شود.[٤۲]

راه‌بست‌ها: از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر، می‌توان به مشارکت کمتر مردان نسبت به زنان اشاره کرد. با توجه به‌خصوصی بودن برخی سوالات به‌خصوص در پرسشنامه رضایت زناشویی این امر دور از انتظار نبود. بنابراین بهتر است در تعمیم یافته‌ها به سایر گروه‌ها به‌خصوص ساکنین شهرهای بزرگتر دقت کرد. همچنین استفاده صرف از پرسشنامه‌های خودگزارشی، می‌توانند باعث مخفی ماندن عوامل اثرگذار مهمی گردد که توسط ابزارهای پژوهش مورد سنجش قرار نمی گیرد.

پیشنهادها: در این پژوهش رابطه تمایزیافتگی خود با رضایت زناشویی و همچنین شادکامی مطالعه شد. لذا پیشنهاد می‌شود در مطالعات آتی عوامل موثر بر تمایزیافتگی خود مانند نقش فردگرایی / جمعگرایی در تمایزیافتگی خود بررسی شود. همچنین می‌توان به‌منظور سنجش دقیقتر، تمایزیافتگی خود با کنترل متغیرهای فرهنگی و ارزش‌های جمعی بررسی شود. در نهایت پیشنهاد میگردد در مطالعات آتی، از پژوهش‌های کیفی در جهت شناخت عمیقتر چگونگی رابطه تمایزیافتگی خود با رضایت زناشویی استفاده شود. از طرفی استفاده از نمونه همسران بر اساس تفکیک سال‌های زندگی مشترک و سنین مختلف جهت تکمیل اطلاعات می‌تواند نتایج دیگری رقم بزند.

سپاسگزاری: گروه پژوهش بر خود لازم می‌داند از همکاری شایسته همه شرکت‌کنندگان در پژوهش، قدردانی کند. مقاله حاضر مستخرج از یک فعالیت پژوهشی به شماره ثبتSDH/۰/۲/۰۱۰ با عنوان ارتباط تمایزیافتگی خود با شادکامی و رضایت زناشویی متاهلین شهر گناباد می‌باشد، که با حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی گناباد انجام شده است.

تضاد منافع: نویسندگان گواهی می‌کنند که هیچ نوع تضاد منافعی چه نویسندگان با یکدیگر و چه با افرادی خارج از تیم نویسندگان و چه با سازمان‌ها وجود ندارد.

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-25]

منابع

References:

1. Tolo Takmili Torabi N, Vakili P, Fattahi Andebil A. The relationship between personality traits and marital satisfaction based on the mediation role of religious orientation. Journal of Applied Psychology. 2020;14(1):99-118. [Persian]. https://apsy.sbu.ac.ir/article_97331.html?lang=en

2. Roientan S, Azadi S, Rahideh K, Amini N, Latif Jabbari Far S. Comprative study of psychological wellbeing, controling and marital satisfaction among people with and without premarital sexual experience in Shiraz. Knowledge & Research in Applied Psychology. Issue 3 Vol. 21 Winter 2020. [Persian]. https://sanad.iau.ir/en/Journal/jsrp/Article/677759?jid=677759

3. Shademani F. Predicting marital satisfaction based on parental marital satisfaction and healthy family-of-origin. Quarterly Journal of Family and Research. 2020;17(1):145-63. [Persian]. https://qjfr.ir/article-1-1421-en.html

4. Karney BR, Bradbury TN. Research on marital satisfaction and stability in the 2010s: Challenging conventional wisdom. Journal of Marriage and Family. 2020;82(1):100-1 . https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/jomf.12635

5. Falehkar A, Bordan Z, Kosha MD, Amani O, Moghadamfar N. The relationship between self-differentiation and early maladaptive schemas with marital satisfaction of divorced women. Iranian Journal of Nursing Research(IJNR) 2020; 14 (6) :26-34. [Persian]. http://ijnr.ir/article-1-2130-en.html

6. Moghaddam KK, Honarmand MM, Kiamanesh A, Hosseiniyan S. The role of differentiation, meaningfulness in life and forgiveness in predicting martial satisfaction. Journal of Family Psychology. 2017;3(2):71-82.[Persian]. https://www.ijfpjournal.ir/article_245519.html?lang=en

7. Mousavi SA, Mubasheri N. Investigating the relationship between quality of life and happiness psychological welfare of married women in Basta. Ourmazd Journal; 2020. Issue:51 (supp. 2) Page(s): 6-48. [Persian]. https://www.sid.ir/paper/266685/en

8. Shariyati S, Karimi B. The effect of teaching mindfulness techniques on happiness, mental well-being and rumination of single girls. Applied Family Therapy Journal (AFTJ). 2020;1(1):125-47. [Persian]. https://journals.kmanpub.com/index.php/aftj/article/view/234

9. Heydari N, Saedi S. The effectiveness of positive psychotherapy on marital satisfaction, love-making styles and happiness among couples. Social Health. 2020;7(2):191-200. [Persian]. https://journals.sbmu.ac.ir/ch/index.php/ch/article/view/25259

10. Moeini B, Rezapur-Shahkolai F, Tapak L, Geravandi A, Parsamajd S. Relationship between happiness and mental health with social capital among health workers. Journal of Education and Community Health. 2020;7(2):119-25. [Persian]. https://jech.umsha.ac.ir/Article/A-10-883-1

11. Homaei R, Dasht Bozorgi Z. Correlation of self-differentiation and optimism with responsibility and marital satisfaction in nursing students. Journal of Health Promotion Management. 2018;7(2):58-65. [Persian]. https://jhpm.ir/article-1-789-en.html

12. Bayrami M, Fahimi S, Akbari E, Amiri Pichakolaei A. Predicting marital satisfaction on the basis of attachment styles and differentiation components. Journal of Fundamentals Of Mental Health. 2012;14(1):64-77. https://www.sid.ir/paper/88512/en

13. Talebi M, Ghobari Bonab B. A study of the relationship of self-differentiation and emotional intelligence with investigating the relationship of self-differentialton and emotional intelligence with marital satisfaction in Shahroud counseling certers. Woman & Study Of Family. 2013;5(18):15-31. [Persian]. https://www.sid.ir/paper/206189/en

14. Barzegar Kahnamouei S, Mohammadi A, Zafaran Chizadeh M, Fuladi F. Exploring the relationship between the differenriation of self, anxity and marital satisfaction in married women in Tabriz. Woman &

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-25]

Study Of Family. 2014;7(26):41-55. [Persian]. https://sid.ir/paper/206225/en
15. Mohammadi M, Alibakhshi SZ, Sedighi M. The effect of Self-differentiation training based on Bowen theory on women's self-differentiation and marital satisfaction. Journal of Midwifery & Reproductive health. 2019;7(4). https://jmrh.mums.ac.ir/article_13678.html
16. Amiri Majd M, Zari Moqadam F. The relationship between delightness and matrimonial satisfaction among the employed female teachers and housekeepers of Arak city. Journal Of Behavioral Sciences. 2010;2(4):9-21. [Persian]. https://sid.ir/paper/190511/en
17. Arefi M, Rahimi R, Sheikh Esmaili D. Predicting marital adjustment among young teaching couples on the basis of differentiation from the family of origin and parents' marital satisfaction. Quarterly Journal of Family and Research. 2016;13(2):87-106. [Persian]. https://qjfr.ir/article-1-156-en.html
18. Yoosefi N, Azizi A. Explaining a model to predict marital conflict based on differentiation and personality types. Counseling Culture and Psycotherapy. 2018;9(35):57-78. [Persian]. https://qccpc.atu.ac.ir/article_8919.html
19. Bhatt P. (Dissertation). Differentiation of self and marital adjustment within the Asian Indian American population. 2001. University of Wisconsin--Stout. https://minds.wisconsin.edu/handle/1793/39837
20. Hill A. (Dissertation). Predictors of relationship satisfaction: The link between cognitive flexibility, compassionate love and level of differentiation: Alliant International University, Los Angeles; 2009. https://www.proquest.com/openview/3467ceca55bf0cc1b0e8424a1c4a1840/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750.
21. Gabelman E. The effects of locus of control and differentiation of self on relationship satisfaction: The Ohio State University; 2012. https://www.researchgate.net/publication/277880315_The_Effects_of_Locus_of_Control_and_Differentiation_of_Self_on_Relationship_Satisfaction
22. Liceaga MD. (Dissertations) " You stay, no matter how bad": Women voice the trajectory of marital disaffection: San Diego State University; 2013. San Diego State University ProQuest. https://www.proquest.com/openview/e153b3cfa7529b2fe146dd1e481ee004/1?pq-origsite=gscholar&cbl=18750
23. Biadsy-Ashkar A, Peleg O. The relationship between differentiation of self and satisfaction with life amongst Israeli women: A cross cultural perspective. Health. 2013;5(09):1467. https://www.scirp.org/html/36910.html
24. Kim H-S, Jung Y-M. Self-differentiation, family functioning, life satisfaction and attitudes towards marriage among South Korean university students. Indian Journal of Science and Technology. 2015;8(19):1-8. https://indjst.org/articles/self-differentiation-family-functioning-life-satisfaction-and-attitudes-towards-marriage-among-south-korean-university-students
25. Margelisch K, Schneewind KA, Violette J, Perrig-Chiello P. Marital stability, satisfaction and well-being in old age: variability and continuity in long-term continuously married older persons. Aging & mental health. 2017;21(4):389-98. https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/13607863.2015.1102197
26. Masoudinia Z, Bankipoorfard AH, Gholizadeh A. Qualitative study of the experiences of divorced men and women of cultural factors inducement divorce. Journal of Applied Sociology. 2015;26(1):39-64. [Persian]. https://jas.ui.ac.ir/article_18387_en.html
27. Khosravan S, Moshki M, Moslem A, Arman-Mehr V. A problematic marriage of divorced coupled: A qualitative research. Journal of Qualitative Research in Health Sciences. 2020;4(2):112-24. [Persian]. https://jqr1.kmu.ac.ir/article_90811.html
28. Khademi M, Abedi F. Effectiveness of communicative skills training based on religious teachings on marital optimism. Journal of Psychological Studies. 2014;10(3):7-28. [Persian]. https://psychstudies.alzahra.ac.ir/article_1777.html?lang=en
29. Fakhari N, Latifian M. Mediation role differentiation of self in relation to family communication patterns and mental health. Cultural-educational journal of women and family. 2014;8:65-83. [Persian] https://cwfs.ihu.ac.ir/article_201628.html?lang=en

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-25]

30. Yoosefi N, Etemadi O, Bahram F, Bashlideh K, Shir-Bagi N. Structural relationship between pathology of self–differentiation in Bowen's family therapy with subjective well being, mental health and hygiene of marital quality, Fitting Bowen Theory. Journal of Shahrekord University of Medical Sciences. 2010;12(3):68-76. [Persian]. https://journal.skums.ac.ir/article-1-387-en.html
31. Ahadi B. Relationship between personality and marital satisfaction. Contemporary Psychology, Biannual Journal of The Iranian Psychological Association. 2008;2(2):31-6. [Persian]. https://bjcp.ir/article-1-966-en.html
32. Kaveh Farsani Z, Ahmadi SA, Fatehizadeh MS. The effect of life skills training on marital satisfaction and adjustment of married women in rural areas of Farsan. Family Counseling and Psychotherapy. 2012;2(3):373-87. [Persian]. https://fcp.uok.ac.ir/article_9558.html
33. Faryabi Z, Zareii Mahmood-Abadi H. Comparative study of marital adaptation, happiness and divorce inclination in traditional and non traditional marriages. Tolooebehdasht. 2015;14(3):83-94. [Persian]. https://www.sid.ir/paper/102894/en
34. Rouhani A, Abou Talebi H. The Relationship between marital satisfaction & happiness with working women. Journal Of Modern Industrial / Organizational Psychology. 2010;1(1):5-62. [Persian]. https://sid.ir/paper/177149/en
35. Fooladchang M, Hassannia S. The effectiveness of emotional regulation on happiness and self -efficacy of female- headed households. Quarterly Journal of Woman and Society, 2015; 5(20): 89-106. [Persian]. https://jzvj.marvdasht.iau.ir/article_688.html
36. Glad GE. The effect of self-differentiation on marital conflict. American Journal of Pastoral Counseling. 1999;2(4):65-76. https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1300/J062v02n04_05
37. Mohsenzadeh F, Nazari A, Arefi M. The relationship between family-of-origin variables and hostile marital conflict. Counseling Research And Development. 2011;10(38):7-24. [Persian]. https://sid.ir/paper/70174/en
38. Skowron EA, Dendy AK. Differentiation of self and attachment in adulthood: Relational correlates of effortful control. Contemporary Family Therapy. 2004;26:337-57. https://link.springer.com/article/10.1023/B:COFT.0000037919.63750.9d
39. Skowron EA, Stanley KL, Shapiro MD. A longitudinal perspective on differentiation of self, interpersonal and psychological well-being in young adulthood. Contemporary Family Therapy. 2009;31:3-18. https://link.springer.com/article/10.1007/s10591-008-9075-1
40. Bartle-Haring S, Gregory P. Relationship between differentiation of self and the stress and distress associated with predictive cancer genetic counseling and testing: Preliminary evidence. Families, Systems, & Health. 2003;21(4):357. https://psycnet.apa.org/record/2004-10372-001
41. Skowron EA, Holmes SE, Sabatelli RM. Deconstructing differentiation: Self regulation, interdependent relating, and well-being in adulthood. Contemporary Family Therapy. 2003;25:111-29. https://link.springer.com/article/10.1023/A:1022514306491
42. Davila J, Bradbury TN, Cohan CL, Tochluk S. Marital functioning and depressive symptoms: Evidence for a stress generation model. Journal of Personality and Social Psychology. 1997;73(4):849. https://psycnet.apa.org/record/1997-06133-017

wnloaded from socialworkmag.ir on 2026-11-25]